

24

Р.Генев е взел някакво становище по тези въпроси. През 1934 г. той е бил или частен търговец или косвено заинтересуван чрез Такворян. Тук той иска да каже, че държавата не е трябвало да остави свободна търговията на тези тютюни, а тя самата да ги продава на германците. Но тютюна беше разнообразен, държавата не беше подготвена да направи такава сделка. Тя трябваше да даде това право на Земеделската банка. Това иска да каже Р.Генев. Той иска германският купувач да купува тютюните направо от производителите, неманиполирани от нашите търговци. А "Реестма" купуваше чрез д-р Шнур направо от производителите. После беше Ив. Асенков. После се яви Курт Бенкел. Той беше заместник на Шнур, който купуваше чрез Как Асенков. Тогава като закупчик и заместник на Как Асенков се намеси Такворян. Като се обяви Големата война Такворян като френски поданик трябваше да напусне България. Тогава и купчо и сакато стана кандидат-закупчик на "Реестма". А тя даваше такива права. Бенкел тогава стана главен закупчик на "Реестма", а тя снабдяваше по-малките фабрики. Така се пречеше на конкуренцията на другите фирми.

Протоколът на Р.Генев не е играл никаква роля. Той дори не е ясен. Вероятно е продиктуван от Такворян, за да стане той купувач на "Реестма". А Такворян даваше доставки на Р.Генев. Той беше готов на всички сделки, но не беше много умен.

По време на войната той командуваше положението в Министерството на търговията. Тогава ми беше направил един намек да му дам възнаграждение, за да даде път на моите тютюни. Бяхме в едно читалище, когато ми се оплака, че пенсията му е малка. Но аз не можех да направя това. Не ми позволяваше моят морал. И Как Асенков правеше това, но беше по-ловък човек. Аз бях много близък със Шнур и Орлов, но Шнур беше вече уплашен много поради гонитбата на евреите. После, след като напусна Германия и се установи в Париж, го виждах там, беше вече много мек. Още преди това той ми даваше една голяма доставка, но аз отказвах и тогава вече сгреших. Той вече беше разбрал, че това, че се хвана само със Как Асенков в България, ще се отрази на положението му в Германия, където щяха да се запитат защо се свързва само със евреи. На мен пък ми беше неудобно, когато фирмата към която се числях ликвидираше капиталите си, да се дележа и да почвам работа сам. По-късно обаче се наложи и аз да взема доставки на "Реестма".

Документ № 2

Вярно е, че Момчилов, респективно Народна банка, не вземаше никакво участие в тези преговори на Компенсационната сделка, защото тя беше една частна сделка вън от обсега на Народна банка. Тя се вършеше от една страна от Шнур /представител на "реестма"/ и от друга от българските търговци, които имаха комитет за тази работа.